

**ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
(Α.Σ.Γ.Μ.Ε.)**

Βερανζέρου 22, 6ος όροφος, 104 32, ΤΗΛ – ΦΑΞ : 210 5242386

www.goneis.org gt.asgme@gmail.com

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΑΣΓΜΕ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016**

Συνάδελφοι – σες,

Το ΔΣ της ΑΣΓΜΕ σας καλωσορίζει στο σημερινό ετήσιο απολογιστικό συνέδριο, το οποίο γίνεται σε μια περίοδο όπου η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μετά την ψήφιση του 3ου μνημονίου μαζί με τη ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, συνεχίζει την υλοποίησή του εφαρμόζοντας ακόμη πιο βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική που οδηγεί χιλιάδες λαϊκές οικογένειες σε απόγνωση, οξύνοντας την φτώχεια, την ανέχεια και την ανασφάλεια.

Η εμπειρία εργαζόμενων κι άνεργων λέει ότι η λεγόμενη «αλλαγή σελίδας» και το αφήγημα περί «δίκαιης ανάπτυξης» για τα οποία μιλάει η κυβέρνηση έβρισκε και βρίσκει το λαό σε χειρότερη θέση, με ακόμα πιο πετσοκομμένα το εισόδημα και τα δικαιώματά του. Η νέα σελίδα σημαίνει μόνο διεύρυνση των απωλειών με την προσθήκη νέων βάρβαρων μέτρων, με παράλληλη συστηματική προσπάθεια να συμβιβαστεί ο λαός με τη φτώχεια και τη ζωή χωρίς δικαιώματα.

Παράλληλα κυβέρνηση και ΝΑΤΟ αξιοποιώντας τον κομβικό ρόλο που παίζει το Αιγαίο στην υλοποίηση των άκρως επικίνδυνων σχεδιασμών του για το στρατιωτικό έλεγχο του κρίσιμου τόξου από Βαλτικές χώρες και Μαύρη θάλασσα έως Κεντρική Μεσόγειο βάζουν την Ελλάδα στο επίκεντρο ευρύτερων πολεμικών σχεδιασμών με πολλαπλές αρνητικές συνέπειες για μας και τα παιδιά μας.

Συνάδελφοι,

Το σημερινό συνέδριο της ΑΣΓΜΕ γίνεται σε μια κρίσιμη χρονική στιγμή όσον αφορά την Εκπαίδευση, διότι η κυβέρνηση ετοιμάζεται είτε με τη μορφή νομοσχεδίου είτε με άλλο τρόπο να καταθέσει στη Βουλή τις αλλαγές που θα εφαρμοστούν στην Παιδεία, αποτέλεσμα του πορίσματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής καθώς επίσης και των προτάσεων της Επιτροπής του λεγόμενου «Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία».

Είναι σαφές και ξεκάθαρο σε μας ότι οι όποιες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, γίνονται πάντα σε συνάρτηση με τις γενικότερες πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το οικονομικό μοντέλο υπαγορεύει το εκπαιδευτικό μοντέλο και όχι το αντίστροφο.

Πολύ περισσότερο δε που συγκεκριμένες δεσμεύσεις και προ απαιτούμενά προβλέπονται και από το 3^ο μνημόνιο.

Πιο συγκεκριμένα στο 3^ο μνημόνιο περιγράφονται τα εξής:

"Οι αρχές (δηλαδή η Ελληνική Κυβέρνηση, Υπουργείο Παιδείας) θα διασφαλίσουν τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό του τομέα της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ και αυτό θα τροφοδοτήσει την προγραμματισμένη ευρύτερη στρατηγική ανάπτυξης. Οι αρχές, σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους

εμπειρογνώμονες, θα επικαιροποιήσουν, έως τον Απρίλη του 2016, την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που εκπόνησε ο ΟΟΣΑ το 2011.....Με βάση τις συστάσεις της επανεξέτασης, οι αρχές θα εκπονήσουν επικαιροποιημένο εκπαιδευτικό σχέδιο δράσης και θα υποβάλουν προτάσεις για δράσεις το αργότερο έως το Μάιο του 2016, οι οποίες θα εγκριθούν έως τον Ιούλιο του 2016,.....Μεταξύ άλλων η επανεξέταση (δηλαδή η τρόικα, οι θεσμοί, το κουαρτέτο ή όπως αλλιώς θα λέγεται τότε) θα αξιολογήσει την υλοποίηση της μεταρρύθμισης του «Νέου Σχολείου», το περιθώριο περαιτέρω εξορθολογισμού (των τάξεων, σχολείων και πανεπιστημίων), τη λειτουργία και διακυβέρνηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την αποδοτικότητα και αυτονομία των δημόσιων εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση και διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα. Η επανεξέταση θα προτείνει συστάσεις σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ..... Ειδικότερα, οι αρχές δεσμεύονται να ευθυγραμμίσουν τον αριθμό των διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού, καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό, με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2018. Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικότερο σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης.....»

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η κυβέρνηση στον ένα χρόνο από το προηγούμενο συνέδριό μας έχει προχωρήσει σε μια σειρά νομοθετικές ρυθμίσεις και μέτρα λήφθηκαν με επίκεντρο την εξυπηρέτηση της κερδοφορίας, των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων για το κεφάλαιο και δεν ικανοποιούν τις διευρυμένες σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας.

Και συγκεκριμένα :

- 1) Η κυβέρνηση με υπουργική απόφαση καταργεί τη διάκριση ανάμεσα στα ΕΑΕΠ και στα κλασικά Δημοτικά και δημιουργεί ένα ενιαίο τύπο ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου για όλα τα σχολεία δυναμικότητας από 40έσια και πάνω (περίπου 3555 σχολικές μονάδες, εκτιμά το υπουργείο). Στην πράξη, αφαιρούνται διδακτικές ώρες από τα 1337 Δημοτικά Σχολεία με ΕΑΕΠ και τα υπόλοιπα 2200 περίπου σχολεία θα αναμορφώσουν το πρόγραμμά τους προσθέτοντας αλλά και αφαιρώντας επίσης διδακτικές ώρες. Οι μαθητές όλων των τάξεων του Δημοτικού θα σχολάνε στη 1.15 μμ., ενώ θα λειτουργεί και προαιρετικό ολοήμερο πρόγραμμα έως τις 4 μμ. Το γονεϊκό κίνημα ΠΟΤΕ δεν υπερασπίστηκε την ύπαρξη πολλών ταχυτήτων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν υπερασπιστήκαμε τα ΕΑΕΠ(νόμος Διαμαντοπούλου) Φυσικά αυτό δεν συνεπάγεται την αποδοχή της εξίσωσης προς τα κάτω.
- 2) Οι διακηρύξεις για την ένταξη της προσχολικής αγωγής στην υποχρεωτική εκπαίδευση ΔΕΝ συνοδεύονται από την αντίστοιχη φροντίδα για στελέχωση κι εξοπλισμό των νηπιαγωγείων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το άρθρο 35 παράγραφο 1^α του νομοσχεδίου "Ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις", διπλασιάζει (από 7 σε 14) τον ελάχιστο αριθμό νηπίων που χρειάζονται για να λειτουργήσει ένα νηπιαγωγείο. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται τέτοια ζητήματα με προκρούστια λογική. Και αυτόνομη είμαστε μαχητικά αντίθετοι σε τέτοιες αντιλήψεις.
- 3) Η Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής του Υπ. Παιδείας με εγκύκλιο που έστειλε προς τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και τα ΚΕΔΔΥ στις 24/03/2016 ανακοίνωσε ότι «στα συγχωνευμένα σχολεία, που το καθένα είχε ξεχωριστό

Τμήμα Ένταξης και με την συγχώνευση παρέμειναν και τα δύο, τώρα το ένα πρέπει να καταργηθεί». Παράλληλα, με την ίδια εγκύκλιο, για να δημιουργηθεί πλέον ΤΕ, χρειάζονται τουλάχιστον 3 γνωματεύσεις από τα ΚΕΔΔΥ με πρόταση για φοίτηση των μαθητών σε ΤΕ. Αλήθεια ποιο ΚΕΔΔΥ και τότε θα δώσει τις 3 αυτές γνωματεύσεις, όταν είναι γνωστό ότι κάθε γνωμάτευση κάνει μήνες ή και πάνω από χρόνο να δοθεί, λόγω υποστελέχωσης των ΚΕΔΔΥ. Στην ίδια εγκύκλιο ζητείται από τον οικείο Δήμο, στον οποίο ανήκει το σχολείο που αιτείται ίδρυση ΤΕ, να καταθέσει ξεχωριστό (από το υπόλοιπο σχολείο) προϋπολογισμό για τη λειτουργία του. Ο ευαίσθητος χώρος της ειδικής αγωγής ΔΕΝ μπορεί να αντιμετωπίζεται με την παραμορφωτική λογική της «απλής» διαχείρισης. Απαιτείται να δοθεί ιεραρχική έμφαση και προτεραιότητα στην ειδική αγωγή.

- 4) Το Υπουργείο με **τροπολογία στον νόμο για την Έρευνα καταργεί τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς της πληροφορικής και των φυσικών επιστημών στα εργαστήρια των Γυμνασίων και των Λυκείων και περιορίζει τις ώρες για τους υπεύθυνους εργαστηρίων στην Τεχνική Εκπαίδευση**. Παραμένει το καθεστώς της μη ύπαρξης υπευθύνων εργαστηρίων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, παρότι αποτελεί αναγκαιότητα για την υποστήριξη της μορφωτικής και παιδαγωγικής διαδικασίας. Το μέτρο αυτό υποβαθμίζει το ρόλο των εργαστηρίων, του πειράματος μέσα στην εκπαιδευτική διαδικασία, καθώς τη χαρακτηρίζει ως άλλη μια εξωδιδασκτική δραστηριότητα, ανάμεσα στις άλλες που ανατίθενται και στους εκπαιδευτικούς αυτών των ειδικοτήτων (π.χ myschool, γραμματειακή δουλειά κ.α.).
- 5) Ακόμη, το Υπουργείο, μειώνοντας κατά τρεις ώρες εβδομαδιαίως το **ωρολόγιο πρόγραμμα στα Γυμνάσια** προχωρά από την επόμενη σχολική χρονιά σε ρυθμίσεις με όρους εξοικονόμησης κι όχι παιδαγωγικής διαχείρισης. Με βάση τις ώρες που χάνονται συγκεντρωτικά και στις τρεις τάξεις προκύπτει ότι μπορούν να εξοικονομηθούν 2.277 καθηγητές. Οι αλλαγές στα αναλυτικά προγράμματα (που προφανώς χρειάζονται) δεν μπορούν να μπαίνουν στον «κόφτη» των δημοσιο-οικονομικών περιορισμών. Τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας πλήττονται από τη μείωση βασικών μαθημάτων και το «τσαλάκωμα» του προγράμματος του σχολείου.
- 6) **Δεν πραγματοποιήθηκε τη φετινή χρονιά η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη για Λύκεια και ΕΠΑΛ** διότι το Υπουργείο δεν κατάφερε (!) να εξασφαλίσει την απαραίτητη χρηματοδότηση από Κοινοτικά κονδύλια. Επίσης και το πρόγραμμα ενισχυτικής για τα Γυμνάσια καθυστέρησε απaráδεκτα να ξεκινήσει παρ' όλες τις διακηρύξεις για την ενίσχυση και στήριξη των μαθητών που προέρχονται από ευαίσθητα κοινωνικά στρώματα.
- 7) Στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, όλα δείχνουν ότι η κυβέρνηση επιδιώκει να απαντήσει και από τη δική της πλευρά στο πάγιο αίτημα της Ε.Ε για **στροφή στην πρώιμη επαγγελματική εκπαίδευση**, προωθώντας την «ελκυστικότητα της», δένοντας την πιο στενά με τις ανάγκες των επιχειρήσεων και της αγοράς. Η αλλαγή σελίδας στην επαγγελματική εκπαίδευση που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση είναι φύκια για μεταξωτές κορδέλες για τους νέους των ΕΠΑΛ. Πρώτα απ' όλα γιατί παραμένει η πρόβλεψη του νόμου 4186/2013 της ΝΔ για καθορισμό ειδικοτήτων με βάση τις προτάσεις των κοινωνικών εταίρων. Και αυτό σημαίνει ότι ο μαθητής και αυριανός εργαζόμενος θα είναι κυριολεκτικά έρμαιο της αγοράς, θα πιστοποιείται συνεχώς (κάτι που προφανώς δεν καταργεί η κυβέρνηση) από τις επιχειρήσεις.

- 8) **Σοβαρό πρόβλημα αναμένεται να αντιμετωπίσουν και την επόμενη σχολική χρονιά 2016-2017 χιλιάδες οικογένειες που θέλουν να στείλουν τα παιδιά τους σε παιδικό σταθμό.** Το ύψος της χρηματοδότησης από το ΕΣΠΑ μέσω του προγράμματος «Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής» του Υπουργείου Εργασίας, η οποία αφορά τη δωρεάν φιλοξενία παιδιών σε ιδιωτικούς και δημόσιους βρεφονηπιακούς και παιδικούς σταθμούς καθώς και σε Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) και παιδιών με Ειδικές Ανάγκες, παραμένει άγνωστη, όταν στους Δήμους έχουν ήδη ξεκινήσει οι σχετικές αιτήσεις εγγραφής. Την ίδια ώρα, η κατάσταση τους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς παραμένει σταθερά προβληματική, καθώς η υποχρηματοδότηση των Δήμων, η έλλειψη προσωπικού και υποδομών περιορίζουν τον αριθμό των φιλοξενούμενων παιδιών.
- 9) Τέλος όσον αφορά στο θέμα της **μεταφορών των μαθητών**, αν και είχαμε καλύτερη κάλυψη από πέρυσι, λόγω και των κινητοποιήσεων γονιών και μαθητών, το πρόβλημα παραμένει για χιλιάδες μαθητές. Στο ζήτημα του **μόνιμου βοηθητικού προσωπικού** (καθαρίστριες, σχολικοί φύλακες, σχολικοί τροχονόμοι, τραπεζοκόμοι) δεν υπήρξε καμία σημαντική πρόοδος απεναντίας προσπαθούν να οδηγήσουν π.χ. τις καθαρίστριες στη δημιουργία ΚΟΙΝΣΕΠ και όχι να προσλάβουν μόνιμες τη στιγμή που καλύπτουν πάγια λειτουργική θέση.

Ξεχωριστό ζήτημα αποτελούν τα πορίσματα του διαλόγου για την παιδεία που οργάνωσε η κυβέρνηση, για τα οποία αφιερώνουμε ξεχωριστό παράρτημα στο τέλος της εισήγησης του ΔΣ της ΑΣΓΜΕ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ

Σαν ΑΣΓΜΕ κάνουμε σοβαρή προσπάθεια να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, να μελετάμε τα νέα δεδομένα, προχωρώντας σε αναλύσεις, επεξεργασίες και συμπεράσματα έχοντας πάντα σαν κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες γονιών και μαθητών.

Το Δ.Σ. της ΑΣΓΜΕ συνεδρίασε 6 φορές με καλή συμμετοχή των μελών του και σε καλό κλίμα, προσπάθησε να αναδείξει μέσα από εποικοδομητικό διάλογο και στη συνέχεια να ενημερώσει τα παρακάτω όργανα του γονεϊκού κινήματος για τα τρέχοντα θέματα της Παιδείας.

Αναδείξαμε ζητήματα της επικαιρότητας, πήραμε αγωνιστικές πρωτοβουλίες με πανελλαδικές μέρες δράσης, στην κατεύθυνση συσπείρωσης των οργανωμένων γονιών στη βάση.

Ένα μήνα μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς παραχωρήσαμε συνέντευξη τύπου όπου με αναλυτικό τρόπο σε πανελλαδικό επίπεδο περιγράψαμε με στοιχεία τις τραγικές ελλείψεις εκπαιδευτικών που υπήρχαν καθώς επίσης και τα υπόλοιπα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα σχολεία.

Οργάνωσαμε και συμμετείχαμε σε παραστάσεις διαμαρτυρίας και συναντήσεις με τον Υπουργό Παιδείας και παράγοντες του Υπουργείου για τα κενά των εκπαιδευτικών στα σχολεία.

Διαμορφώσαμε πλαίσιο πάλης και διεκδίκησης που απαντούσε και απαντά στις σύγχρονες ανάγκες μας για τη μόρφωση και τη ζωή που αξίζει σε μας και στα παιδιά μας.

Διακινήσαμε ένα τετρασέλιδο κείμενο που είχε σαν στόχο να περιγράψουμε το «σχολείο που ζούμε», «αυτό που ετοιμάζουν» και «αυτό που έχουμε ανάγκη». Ένα κείμενο που πραγματικά αντικατοπτρίζει τις ανησυχίες του συνόλου των γονιών και έτυχε μεγάλης αποδοχής και αντικείμενο συζήτησης σε πολλούς Συλλόγους Γονέων.

Υπήρξαν συναντήσεις με ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, ΟΙΛΕ, με Δ.Σ Ενώσεων με Δ.Σ των ΑΜΕΑ, με Δ.Σ μουσικών – καλλιτεχνικών σχολείων.

Ανταποκριθήκαμε σε προσκλήσεις Ομοσπονδιών, Ενώσεων, Συλλόγων και πήραμε μέρος σε εκδηλώσεις και συζητήσεις για διάφορα θέματα.

Είχαμε παρέμβαση στην επιτροπή της Βουλής για το νόμο για την «ανθρωπιστική κρίση» όπου αναδείξαμε την τραγική πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα, τις ευθύνες των κυβερνήσεων, προτάσσοντας την συνολική πρόταση της ΑΣΓΜΕ για ένα τουλάχιστον δωρεάν γεύμα σε όλα τα παιδιά με ευθύνη του κράτους χωρίς εμπλοκή ΜΚΟ, εκκλησίας και φιλάνθρωπων.

Πρωτοστατήσαμε με διάφορες παρεμβάσεις στην κατάργηση της επιβολής ΦΠΑ 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση (π.χ. συναντηθήκαμε με τα κόμματα – πλην Χ.Α – για να μην ψηφιστεί, δεν ανταποκρίθηκαν ΝΔ, ΠΟΤΑΜΙ & ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ), μέτρο το οποίο όπως τονίζαμε, θα προσέθετε ένα ακόμη δυσβάσταχτο βάρος στις ήδη εξαθλιωμένες λαϊκές οικογένειες.

Αναδείξαμε το ζήτημα της φοροεπιδρομής του Α.Φ.Μ και των προστίμων προς τις οργανώσεις των γονιών, επεξεργαστήκαμε συγκεκριμένο άμεσο πλαίσιο αιτημάτων. Σε συνάντηση με εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομικών απαιτήσαμε την άμεση διαγραφή όλων των προστίμων, που βεβαιώνονται σε συλλόγους γονιών, με δράση «εντός» του πλαισίου που «ορίζουμε», ως γονεϊκό κίνημα, την μη υποχρεωτικότητα του Α.Φ.Μ, να δοθεί η δυνατότητα σε όσους το επιθυμούν να καταθέσουν το Α.Φ.Μ στις εφορίες και αποσύνδεση από το προσωπικό ΑΦΜ του Προέδρου. Να υπάρχει μόνο ως εικόνα στο ΜΗΤΩΟ των ΔΟΥ, για λόγους επικοινωνίας.

Καταθέσαμε τις προτάσεις μας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής σχετικά με τις θέσεις μας και τα πάγια αιτήματα μας στο πλαίσιο της λειτουργία της Επιτροπής για τις αλλαγές στην εκπαίδευση.

Πραγματοποιήσαμε συνάντηση με τον Διευθυντή του Γραφείου του Υπουργού Οικονομικών για το θέμα του «Πόθεν Έσχες», που είδε θετικά την απαλλαγή των γονιών και μαθητών από την υποβολή δήλωσης «Πόθεν Έσχες» αλλά παρ' όλα αυτά δεν υπήρξε καμία ενέργεια προς την κατάθεση τροπολογίας εξαίρεσης.

Ζητήσαμε με επιστολή μας προς το Υπουργείο Εσωτερικών, συνάντηση για το θέμα της «Εποπτείας των Συλλόγων Γονέων από τους Δήμους» λόγω του ότι γίναμε αποδέκτες δεκάδων καταγγελιών από Συλλόγους Γονέων σε όλη την Ελλάδα, για την απαίτηση των δημοτικών αρχών, λόγω αλλαγής ονομασίας του δήμου με την εφαρμογή του νόμου «Καλλικράτη», για να προχωρήσουν οι Σύλλογοι Γονέων σε αντίστοιχη αλλαγή της καταστατικής ονομασίας τους.

Καταγγείλαμε την απαράδεκτη ενέργεια των εισαγγελικών αρχών της Θεσσαλονίκης που με κατεπείγον έγγραφο τους προς τις διευθύνσεις εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τους μαθητές αλλά και τους γονείς τους απειλώντας τους με άσκηση ποινικών διώξεων. Απαιτούμε από την κυβέρνηση να καταργήσει άμεσα την ΠΝΠ που ποινικοποιεί κάθε αγώνα μέσα στο σχολείο.

Συναντηθήκαμε με τη νέα Διοίκηση των Κτιριακών Υποδομών (πρώην ΟΣΚ) όπου συζητήσαμε και μας ενημέρωσαν για τη διαδικασία ανέγερσης, συντήρησης και

επισκευής σχολείων, όπου διαπιστώθηκε το μεγάλο πρόβλημα χρηματοδότησης που υπάρχει και η έλλειψη επιστημονικού προσωπικού για την κάλυψη των τεράστιων αναγκών που υπάρχουν σε πανελλαδικό επίπεδο.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Εδώ και έξι χρόνια, από την πρώτη στιγμή που ψηφίστηκε ο νόμος για τον Καλλικράτη η ΑΣΓΜΕ και μέσα από τα συνέδρια της αποφάσισε να καλέσει τις Ομοσπονδίες μέλη της και τις Ενώσεις που υπάρχουν παντού διάσπαρτες, να πάρουν πρωτοβουλίες για τη δημιουργία Ομοσπονδιών σε περιφερειακό επίπεδο καλύπτοντας έτσι το νομικό κενό που δημιουργήθηκε.

Παράλληλα με την απόφαση αυτή θέλαμε να απαντήσουμε με τον καλύτερο τρόπο στις απόπειρες πολυδιάσπασης και ενσωμάτωσης του γονεϊκού κινήματος, που εδράζονταν σε νομικές ασάφειες που χρονίζουν, αλλά και στις νέες αρμοδιότητες της τοπικής διοίκησης.

Η ανάγκη δημιουργίας και αντιστοίχισης Ομοσπονδιών σε κάθε περιφέρεια προέκυπτε και από το γεγονός πως σε όλη σχεδόν τη χώρα υπάρχουν Ενώσεις Γονέων που δεν εκπροσωπούνται σε καμία από τις υπάρχουσες Ομοσπονδίες, άρα και στην ΑΣΓΜΕ.

Ταυτόχρονα επιμέναμε στο ρόλο που πρέπει να αποκτήσουν οι Ομοσπονδίες ανεβάζοντας το συντονιστικό, αγωνιστικό, διεκδικητικό χαρακτήρα τους παλεύοντας για τη συσπείρωση, τη συλλογικότητα και τη μαζικότητα του γονεϊκού κινήματος σε κάθε περιοχή.

Με βάση τα νέα δεδομένα προχωράει η δημιουργία Ομοσπονδίας Περιφέρειας Κρήτης, η δημιουργία Ομοσπονδίας Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, υπάρχει επικοινωνία με τρεις Ενώσεις (Αγρινίου, Αμαλιάδος, Περιοχής Ανδραβίδας) έχουμε εγγραφή νέων μελών (Ένωση Ωραιοκάστρου) στην Ομοσπονδία Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, δημιουργήθηκε Ένωση Δήμου Χαλκίδας με προοπτική για δημιουργία Ομοσπονδίας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος και συνεχίζουμε την προσπάθεια για διεύρυνση και δημιουργία νέων Ενώσεων και Ομοσπονδιών.

Φυσικά και χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια για την δημιουργία νέων Ενώσεων και Ομοσπονδιών σε περιφερειακό επίπεδο αλλά πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει πάρα πολύ αν καταφέρουμε να μειώσουμε την απόσταση μεταξύ ΑΣΓΜΕ, Ομοσπονδιών, Ενώσεων και Συλλόγων Γονέων. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα ανάμεσα στα όργανα του γονεϊκού κινήματος το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε γιατί με πολύ δυσκολία φθάνουν, και πολλές φορές δεν φθάνουν, οι αποφάσεις, οι επεξεργασίες και οι αναλύσεις του Δ.Σ. της ΑΣΓΜΕ στα πρωτοβάθμια όργανα. Και όταν λέμε «φθάνουν» εννοούμε να αποτελούν αντικείμενο συζήτησης και ουσιαστικού διαλόγου ώστε να μπολιάζεται ο πυρήνας του γονεϊκού κινήματος που είναι ο Σύλλογος Γονέων με τις θέσεις μας, να μαζικοποιούνται οι συγκεντρώσεις και οι παραστάσεις διαμαρτυρίας με τα βασικά αιτήματα και τις διεκδικήσεις μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΩΝ

Η ΑΣΓΜΕ, το ανώτερο συλλογικό όργανο των γονιών στη χώρα, δε δικαιούται να τρέφει αυταπάτες, ούτε να ξεχωρίζει τα παιδιά ανάλογα με την τσέπη την κοινωνική ή φυλετική καταγωγή των γονιών. Η πρόταση μας για το ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, για ένα σχολείο με ενιαία δομή, διοίκηση και ενιαίο πρόγραμμα για όλα τα παιδιά μέχρι τα 18 τους χρόνια, με παράλληλη κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης και απαγόρευση οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της παιδείας συναντά την αποδοχή των γονιών.

Σχολείο ενιαίο σημαίνει, ενιαίο τόσο κατά τη διάρκεια του, χωρίς διαχωρισμό σε βαθμίδες (Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο) όσο και κατά τον τύπο του, δηλαδή χωρίς διαχωρισμούς σε σχολεία γενικά, τεχνικά, κλασσικά, μουσικά, ναυτικά κ. ο. κ και με ενιαίο πρόγραμμα χωρίς διαχωρισμούς ανάμεσα στο σχολείο του χωριού και το σχολείο της πόλης, το σχολείο της εργατογειτονιάς και αυτό των «πλούσιων» περιοχών.

Πραγματικά ενιαίο και σύγχρονο σχολείο είναι αυτό που έχει διευρυμένη χρονική λειτουργία για να ολοκληρώνουν όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά στο σχολείο το μορφωτικό τους πρόγραμμα (μελέτη, εργασίες, αθλητικές δραστηριότητες, ξένες γλώσσες κα) με παράλληλη δωρεάν σίτιση και ανάπαυση, ενώ θα μπορούν να αξιοποιούν τις δομές του στον ελεύθερο χρόνο τους με δραστηριότητες που θα παρέχει δωρεάν. Αυτό το σχολείο είναι ρεαλιστικό και αντάξιο του λαού μας γιατί υπηρετεί τις λαϊκές μορφωτικές ανάγκες του σήμερα.

Στο πλαίσιο αυτό θέτουμε και άμεσα αιτήματα για το σήμερα, τα οποία προφανώς θα εμπλουτίζονται.

- ✓ **Έκτατη οικονομική επιχορήγηση** όλων των σχολικών μονάδων. Διαγραφή όλων των χρεών των σχολικών επιτροπών προς τις ΔΕΚΟ. Κατάργηση του ΦΠΑ στις προμήθειες, αγορές και στις συναλλαγές των σχολικών επιτροπών και σχολείων. Δωρεάν ρεύμα και νερό στα σχολεία, άμεσα αφορολόγητο πετρέλαιο και φυσικό αέριο για όλα τα σχολεία, τη στιγμή μάλιστα που έχουν αυτή την δυνατότητα οι εφοπλιστές. Ούτε ένα ευρώ από τους γονείς για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων.
- ✓ **Μαζικούς διορισμούς.** Την άμεση κάλυψη όλων των εκπαιδευτικών κενών, με μαζικές προσλήψεις και μόνιμους διορισμούς με αναλογία εκπαιδευτικών-μαθητή ανά τάξη, 1/15 για το νηπιαγωγείο και την Α και Β Δημοτικού και 1/20 στις υπόλοιπες τάξεις. Έναρξη ενισχυτικής διδασκαλίας και πρόσθετης διδακτικής στήριξης με το άνοιγμα των σχολείων. Προσλήψεις μόνιμων καθαριστών-καθαριστριών για να εξασφαλιστεί η υγεία και η υγιεινή των σχολείων και να σταματήσουν να πληρώνουν για αυτούς οι γονείς.
- ✓ **Άμεση αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης στους μαθητές.** Να εξασφαλιστεί κονδύλι για την παροχή ενός γεύματος με αποκλειστική ευθύνη του Κράτους. αξιοποιώντας και τις υπάρχουσες δομές των Δήμων. Δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη όλων των μαθητών, ανεξάρτητα από φορέα ασφάλισης των γονιών. Να εξασφαλιστούν κινητές μονάδες υγείας, για τον εμβολιασμό όλων των μαθητών και τα πιστοποιητικά υγείας.
- ✓ Να διασφαλιστεί άμεσα η δωρεάν **μεταφορά** όλων των μαθητών προς και από τα σχολεία τους. Δωρεάν μεταφορά όλων των μαθητών-φοιτητών με τα ΜΜΜ. Δημιουργία Ενιαίου κρατικού φορέα για την μεταφορά.
- ✓ **Δωρεάν πρόσβαση σε αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες** για όλους τους μαθητές.
- ✓ Κεντρικός σχεδιασμός με ευθύνη του υπουργείου παιδείας για την **ανέγερση νέων σύγχρονων σχολικών κτιρίων** με την αξιοποίηση των χαρακτηρισμένων οικοπέδων και τον χαρακτηρισμό νέων.

ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Επειδή, Συνάδελφοι, με βάση τη μέχρι τώρα πρακτική της κυβέρνησης και η νέα σχολική χρονιά θα ανοίξει με λιγότερους εκπαιδευτικούς, λιγότερα χρήματα, μορφωτικό

έλλειμμα κ. λ. π. καλούμε τους Συλλόγους Γονέων, τις Ενώσεις Γονέων και τις Ομοσπονδίες να πάρουν πρωτοβουλίες ώστε να κρατήσουμε ζωντανό το κίνημα και να προετοιμαστούμε καλύτερα για την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Προετοιμάζουμε από τώρα τη δράση μας ώστε να απαντήσουμε άμεσα και δυναμικά στις όποιες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις επιδώξει η κυβέρνηση να φέρει μέσα στο καλοκαίρι οργανώνοντας τον αγώνα μας μέσα από συσκέψεις, συνελεύσεις και συγκεντρώσεις.

Στο πλαίσιο αυτό ανοίγουμε τη συζήτηση σε επίπεδο ενώσεων αλλά και συλλόγων γονέων για την ανάγκη συντονισμού με τους σωματεία των εκπαιδευτικών στη βάση ενός διεκδικητικού πλαισίου που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών μας.

Στο επόμενο διάστημα πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες για να αναδείξουμε το σοβαρό ζήτημα του περιεχόμενου της μάθησης και του προγράμματος σπουδών καθώς επίσης και τη διοργάνωση ημερίδας, όπως έχει αποφασίσει το Δ.Σ., για τις κτιριακές υποδομές και την αντισεισμική προστασία, ημερίδα που πρέπει να υποστηριχθεί με συγκεκριμένα στοιχεία από τις Ομοσπονδίες και τις Ενώσεις.

Χρειάζεται να ορίσουμε σαν Δ.Σ συγκεκριμένο πλάνο όσον αφορά την διεύρυνση των Ομοσπονδιών και την δημιουργία νέων σε Περιφέρειες όπου δεν υπάρχουν.

Να προχωρήσουμε σαν Δ.Σ. στη συγγραφή ενός «**αλφαβηταριού**» για τους **Συλλόγους Γονέων** όπου θα τους ενημερώνουμε αναλυτικά για τα «δικαιώματά τους» σε σχέση με διάφορους φορείς (σχολικές επιτροπές, σχολικά συμβούλια, ΔΕΠ, ΔΟΥ. κ.λ.π).

Ανοίγουμε το ζήτημα των διακοπών, τη δράση ΜΚΟ και δήμων με τα περίφημα city camps που κερδοσκοπούν πατώντας στην παντελή έλλειψη που υπάρχει σε δημόσιες – δημοτικές δομές αναψυχής και ξεκούρασης για τους άνεργους, τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους, αξιοποιώντας παράλληλα και την αγωνία των γονιών για την ασφαλή και δημιουργική απασχόληση των παιδιών τους.

Απαιτώντας την αξιοποίηση των δομών και του προσωπικού των δήμων, για να γίνει το καλοκαίρι πιο υποφερτό και να ανακουφιστούν οι οικογένειες που αδυνατούν να πάνε καλοκαιρινές διακοπές.

Προτείνουμε, το συνέδριό μας να αναθέσει στο ΔΣ να συγκροτήσει θεματικές επιτροπές, με τις οποίες θα επεξεργαστούμε παρεμβάσεις και θέσεις για βασικά ζητήματα που αφορούν: το σχολείο που χρειαζόμαστε, τον ρόλο των συλλόγων γονιών και το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία τους, τις σχέσεις συλλόγων κι ενώσεων με τις τοπικές κοινωνίες και τις τοπικές συλλογικότητες –Πολιτισμού, Αθλητισμού, Αλληλεγγύης-, τις εξαρτήσεις και την καθημερινότητα του σχολικού περιβάλλοντος, την απάντηση στον φασισμό και τον ρατσισμό.

Ειδικά το ζήτημα του ρατσισμού, του φασισμού και της ξενοφοβίας πρέπει να συνδεθεί και με το προσφυγικό ζήτημα, να δημιουργηθούν και με την ευθύνη των ενώσεων και των συλλόγων γονέων αντισώματα σε αντιδραστικές αντιλήψεις που είτε φανερά είτε καλυμμένα σπέρνουν το δηλητήριο του φασισμού και του ναζισμού. Πατάμε στη θετική πείρα που έχουμε από παρεμβάσεις και δράσεις αλληλεγγύης για τους πρόσφυγες. Θεωρούμε όμως ότι δεν μπορούμε να αρκεστούμε μόνο στην παροχή υλικών. Χρειάζεται να επεκταθεί και να αγκαλιάσει και άλλες μορφές.

Συνάδελφοι,

Τελειώνοντας, με αφορμή την παγκόσμια μέρα κατά των ναρκωτικών που είναι σήμερα, για όλους εμάς που πιστεύουμε πως η εξάρτηση από ναρκωτικά είναι ένα πολυπαραγοντικό κοινωνικό φαινόμενο, που επηρεάζεται άμεσα από τις συνθήκες μέσα στις οποίες οι νέοι κυρίως άνθρωποι διαμορφώνουν τη συνείδησή τους και οραματίζονται το μέλλον τους, έχουμε κάθε λόγο να ανησυχούμε για την έκταση που έχει πάρει η τοξικοεξάρτηση στη χώρα μας.

Το ζήτημα της αντιμετώπισης όλων των εξαρτήσεων (ναρκωτικά, αλκοόλ, τζόγος, διαδίκτυο) οφείλει να είναι μία από τις αιχμές του γονεϊκού κινήματος. ΟΛΩΝ των εξαρτήσεων, «νόμιμων» και «παράνομων». Από ουσίες και έξεις. Και δεν μπορούν να περιλαμβάνονται στις «λύσεις» η περιθωριοποίηση και ο στιγματισμός των εξαρτημένων και των οικογενειών τους.

Εμείς, ως ΑΣΓΜΕ, είμαστε ξεκάθαροι: Δεν υπάρχουν κακά και λιγότερο κακά ναρκωτικά: παλεύουμε ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά γιατί δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να δηλητηριάζει λιγότερο ή περισσότερο το μυαλό των παιδιών μας. Εμείς θέλουμε τα παιδιά μας ενεργούς και συνειδητοποιημένους πολίτες που θα παλεύουν για μια καλύτερη κοινωνία και όχι παθητικούς δέκτες μια ανυπόφορης πραγματικότητας εγκλωβισμένους πίσω από πλασματικές διεξόδους.

Ο αγώνας και η δράση μας ποτέ δεν θα είναι μια ευθεία γραμμή, χρειάζεται αύξηση της ικανότητας, της διάθεσης για προσφορά και αυτοθυσίες. Ποτέ το κίνημα δεν πέρασε μπροστά δίχως μια σωστή, εύστοχα επεξεργασμένη πολιτική γραμμή, αλλά και δίχως τη μαζικότητα. Χρειάζεται μεγαλύτερο πείσμα, μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, μεγαλύτερη μαχητικότητα, αλλά και βαθύτερη γνώση. Εμείς δεν έχουμε άλλη επιλογή. Οι όποιες κατακτήσεις που προέκυψαν μετά από συνεχείς κινητοποιήσεις (αλλαγές στις προϋποθέσεις για τη εγγραφή των μαθητών στο ολοήμερο σχολείο, επιβολή έκπτωσης 50% στα εισιτήρια των μαθητών του ΚΤΕΛ Ανατολικής Αττικής, βελτίωση της κατάστασης για την μεταφορά των μαθητών, απόσυρση της απόφασης για κατάργηση της πρωινής ζώνης στο δημοτικό σχολείο) δείχνουν το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Πορίσματα και Προτάσεις Επιτροπών

Συνάδελφοι,

Η κυβέρνηση από τις 26 Νοέμβρη 2015 ξεκίνησε ένα ακόμα ΕΘΝΙΚΟ διάλογο για την Παιδεία.

Ένα «διάλογο» τον οποίο σαν ΑΣΓΜΕ είχαμε χαρακτηρίσει ως προσχηματικό διότι στηριζόταν σε συγκεκριμένο πλαίσιο διαμόρφωσης εκπαιδευτικής πολιτικής. Από την έναρξη ακόμα του λεγόμενου εθνικού και κοινωνικού διαλόγου η ΑΣΓΜΕ αποκάλυψε τους στόχους της κυβέρνησης και καλέσαμε τους γονείς και τα συλλογικά τους όργανα να μην δείξουν καμία ανοχή και να μην δώσουν καμία συναίνεση στους σχεδιασμούς της και τα μέτρα που θα προωθήσει.

Όπως αποδεικνύεται δεν ήταν ούτε αυθαίρετη ούτε υπερβολική αυτή η εκτίμηση διότι και η σημερινή κυβέρνηση συνεχίζει με ιδιαίτερο ζήλο την προώθηση αντιδραστικών και αντιεκπαιδευτικών αλλαγών που ξεκίνησαν να υλοποιούνται από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Αξίζει να δούμε ορισμένες πλευρές που αναδεικνύονται τόσο από το πόρισμα της **Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής** που προέκυψε από τις διαδικασίες του «διαλόγου για την Παιδεία» όσο και από τις προτάσεις της **Επιτροπής Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία**.

Να αναφέρουμε εδώ, Συνάδελφοι, πως το πόρισμα της Ε. Μ. Υ αφορά έξι σημεία για τα οποία προτείνονται αλλαγές και αφορούν την «αυτονομία σχολικών μονάδων» με αυτοαξιολόγηση και ενίσχυση της αυτονομίας σε όλα τα επίπεδα, τη «διδασκική/μαθησιακή διαδικασία» που περιλαμβάνει ζητήματα αναμόρφωσης της ύλης, την «εκπαίδευση/μετεκπαίδευση εκπαιδευτικών», την «οργάνωση, διοίκηση και οικονομικά της εκπαίδευσης», τους «τύπους σχολείων» που περιλαμβάνει την εισαγωγή στην ανώτατη εκπαίδευση, την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση και την Ειδική Αγωγή.

Σχετικά με την **αυτονομία της σχολικής μονάδας**, που ορίζεται ως κεντρική πολιτική επιλογή, οδηγεί σε μια διαφοροποιημένη εκπαίδευση που θα υψώνει ακόμα μεγαλύτερους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση κυρίως στους δήμους με εργατική-λαϊκή σύνθεση. Όσο για την οικονομική αυτονομία των σχολείων, σημαίνει απεμπλοκή του κράτους από την υποχρέωση του να καλύπτει όλες τις ανάγκες χρηματοδότησής τους, νέα βάρη για τους γονείς και εμπλοκή των επιχειρήσεων -χορηγών στο σχολείο με πολλαπλά ιδεολογικά και οικονομικά οφέλη γι' αυτές.

Όσον αφορά την **αξιολόγηση** ξεκινά – καθόλου πρωτότυπα – ως αυτοαξιολόγηση χωρίς τιμωρητικό, όπως σημειώνεται στο κείμενο, αλλά επιβραβευτικό χαρακτήρα, αλλά ουσιαστικά δεν φεύγει ούτε εκατοστό από το βασικό της αντιλαϊκό στόχο και χαρακτήρα.

Αυτό επιβεβαιώνετε από το γεγονός ότι στο ίδιο το κείμενο της επιτροπής διαλόγου ανοίγει διάπλατα η πόρτα για αποτίμηση της σχολικής μονάδας με βάση και τις επιδόσεις των μαθητών. Τώρα, όπως καταλαβαίνετε, αυτό σημαίνει ότι τα σχολεία όπου κατά βάση πηγαίνουν παιδιά λαϊκών στρωμάτων θα αξιολογούνται χειρότερα απ αυτά που πηγαίνουν παιδιά με καλύτερες μαθησιακές επιδόσεις λόγω και της κοινωνικής τους προέλευσης.

Επίσης είναι έκδηλη η αγωνία του κειμένου για την επιζητούμενη ελκυστικότητα της **επαγγελματικής εκπαίδευσης**, ώστε να μαζικοποιηθεί με τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών να προσφέρονται βορρά στο βωμό της καπιταλιστικής κερδοφορίας μέσω της μαθητείας.

Η κριτική φυσικά που κάνουμε στις κατευθύνσεις του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του για μια πιο ελκυστική επαγγελματική εκπαίδευση, δεν γίνεται από τη σκοπιά της υπεράσπισης του κλασσικού, γενικού λυκείου. Εμείς θεωρούμε ότι τα παιδιά της εργατικής τάξης, πρέπει να είναι μορφωμένα, και να επιλέγουν πιο ώριμα επαγγελματικό δρόμο μετά τα 18. Δεν είμαστε ενάντια στη χειρωνακτική εργασία, στη δουλειά με το χέρι. Όμως δεν δεχόμαστε το υποκριτικό ενδιαφέρον των διάφορων κυβερνήσεων για το άγχος της λαϊκής οικογένειας να σπουδάσει τα παιδιά της και ότι πρέπει να τα στρέψει στην πρόωρη επαγγελματική κατάρτιση.

Το πόρισμα τώρα της επιτροπής **Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία** προβάλλει ένα μοντέλο που επιμένει πολύ στην αυτονομία των σχολείων και την ευελιξία των προγραμμάτων τόσο στη δευτεροβάθμια όσο και στην ανώτατη εκπαίδευση. Παίρνοντας τη σκυτάλη, από τους προηγούμενους «διαλόγους» το πόρισμα, επαναφέρει επιτακτικά π.χ. **το ατομικό πρόγραμμα σπουδών** του μαθητή στο Λύκειο και την **ευελιξία και κινητικότητα** του φοιτητή με βάση τις πιστωτικές μονάδες στην ανώτατη εκπαίδευση.

Και φυσικά, όπως όλοι οι προηγούμενοι «διάλογοι», αξιοποιεί υπαρκτά προβληματικά σημεία της εκπαίδευσης σήμερα, προκειμένου να εισάγει αντιδραστικές προτάσεις, που σε καμιά περίπτωση δεν απαντούν σε αυτά τα προβλήματα.

Στο όνομα της αποδέσμευσης του Λυκείου από τις εξετάσεις προτείνεται, για άλλη μια φορά, ένα μοντέλο Λυκείου που... η όλη λειτουργία του υπαγορεύεται από... την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Συγκεκριμένα, προτείνεται **αναδιοργάνωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε 4 χρόνια Γυμνάσιο και 2 χρόνια Λύκειο**, όπου σε κάθε τάξη αυτού του διετούς Λυκείου, οι μαθητές θα διδάσκονται έξι μαθήματα (γλώσσα, αγγλικά και άλλα τέσσερα μαθήματα επιλογής). Μάλιστα, η έντονη διαφοροποίηση εντός αυτού του Λυκείου θα εκφράζεται και με το διαχωρισμό των μαθητών σε επίπεδα σε κάθε μάθημα. Δηλαδή, κάθε μάθημα θα έχει τη μορφή π.χ. γλώσσα βασικό επίπεδο - γλώσσα υψηλό επίπεδο και οι μαθητές θα διαχωρίζονται με βάση το ποιο από τα δύο θα παρακολουθούν!

Στο τέλος της Β' Λυκείου οι μαθητές θα εξετάζονται για να λάβουν το Εθνικό Απολυτήριο που θα αποτελεί το κατώφλι για την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση, ενώ προτείνεται στις εξετάσεις να πριμοδοτούνται οι υποψήφιοι που δηλώνουν μία ή πολύ λίγες σχολές προτίμησης. Στο Εθνικό Απολυτήριο θα μετράνε και οι βαθμοί των δύο τάξεων.

Σίγουρα, με τις αλλαγές που προωθούνται στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε να αντιμετωπίσουμε την αλλαγή του σχολικού χάρτη όπου θα έχουμε ένα νέο κύκλο συγχωνεύσεων σχολείων και όχι μόνο.

Χρηματοδότηση της Παιδείας

Ζήτημα με πολλές διαστάσεις αποτελεί η χρηματοδότηση της Εκπαίδευσης, ένα ζήτημα που συνδέεται άμεσα με το δικαίωμα των παιδιών της λαϊκής οικογένειας στη μόρφωση και το οποίο μπαίνει επιτακτικά στην ατζέντα των αναδιαρθρώσεων. Σήμερα και ενώ άλλη μια χρονιά κυλά με καθηλωμένους τους κρατικούς πόρους για την Εκπαίδευση, η κυβέρνηση έβαλε τη χρηματοδότηση στο τραπέζι του «εθνικού διαλόγου» και έδωσε βήμα για να ακουστούν και να ζυμωθούν στην κοινωνία προτάσεις που αμφισβητούν και ανοικτά τη δωρεάν παροχή Εκπαίδευσης ισότιμα, αποκλειστικά από το κράτος. Σ' αυτή

την υπόθεση αξιοποιεί σαν «λαγούς» βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που μιλάνε για δίδακτρα στα δημόσια σχολεία, σκέψεις που αποδέχτηκε την ουσία και την κατεύθυνσή τους ο Φορτσάκης της ΝΔ. Ενώ ένας άλλος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ έχει δηλώσει : «Πρέπει να αρχίσουμε να μιλούμε για το σχολείο των περιφερειών, αν όχι το σχολείο των δήμων», ανοίγοντας άλλη μια φορά τη συζήτηση για την κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Η συζήτηση αυτή συμβαδίζει, και με την τάση που καταγράφεται γενικότερα στη φάση όξυνσης της καπιταλιστικής κρίσης, οπότε και οι πόροι για την Εκπαίδευση μειώθηκαν σημαντικά, αλλά και δόθηκε αφορμή για προώθηση αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στο όνομα της ανάκαμψης. Όπως διαπιστώνει η έκθεση του δικτύου «Ευρυδίκη», «Χρηματοδότηση σχολείων στην Ευρώπη» (Ιούνιος 2014), «η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση του 2008 έδωσε νέα ώθηση σε πολιτικές δράσεις και πρωτοβουλίες που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση της Εκπαίδευσης και ειδικότερα σε εκείνες που προωθούν την αποδοτικότητα».

Το Δίκτυο «Ευρυδίκη» - για όσους δεν γνωρίζουν - είναι το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πληροφόρησης για την εκπαίδευση που παρέχει πληροφορίες και αναλύσεις για τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα και τις πολιτικές.

Η χρηματοδότηση γίνεται μοχλός προσαρμογής των σχολείων στις κυρίαρχες πολιτικές, όταν συνδέεται με την αξιολόγηση ανάλογα με την «απόδοση» στην υλοποίηση των επιλογών αυτών. Στην έκθεση του δικτύου «Ευρυδίκη» για τη χρηματοδότηση , σημειώνεται πως «υπάρχουν δύο τύποι χρηματοδότησης που βασίζονται στην απόδοση: η χρηματοδότηση που παρέχει κίνητρα για καλά αποτελέσματα ή η χρηματοδότηση που τιμωρεί τα κακά αποτελέσματα». Αυτό σημαίνει ότι αν τα σχολεία ανταμειφθούν σε περίπτωση που σημειώσουν καλά αποτελέσματα, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε βελτίωση των ήδη καλών σχολείων, ενώ στην περίπτωση των σχολείων που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, η βελτίωσή τους μπορεί να γίνει ακόμη πιο δύσκολη.

Ένα ζήτημα ακόμη είναι και το που κατευθύνεται η κρατική χρηματοδότηση, καθώς ολοένα και περισσότερο η Παιδεία γίνεται με διάφορες μορφές πεδίο επιχειρηματικής δραστηριότητας. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ιδιαίτερα κρίσιμες και σε συνδυασμό με την προώθηση αναδιάρθρωσης των δομών του κράτους είναι οι εξελίξεις που αφορούν την προοπτική παραχώρησης στις επιχειρήσεις διαφόρων αναγκαίων λειτουργιών των σχολείων (συντήρηση, καθαριότητα, φύλαξη αλλά και σίτιση κ. ά.), καθώς και το δικαίωμα μακροχρόνιας εκμετάλλευσης των σχολικών χώρων και σχολικής υποδομής, ιδιαίτερα μέσω ΣΔΙΤ. Επίσης, ευνοϊκό έδαφος επιχειρηματικής δράσης δημιουργείται στο ζήτημα του σχολικού βιβλίου, του διαφοροποιημένου εκπαιδευτικού λογισμικού, του οποίου η υποδομή στηρίζεται στα σύγχρονα μονοπώλια των νέων τεχνολογιών.

Ειδικό κεφάλαιο στο ζήτημα της χρηματοδότησης της Εκπαίδευσης είναι η μέθοδος των εκπαιδευτικών κουπονιών ή vouchers. Στη χώρα μας, το θέμα έχει τεθεί στο τραπέζι κατά καιρούς, με φορείς της πρότασης τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων και το ΙΟΒΕ («δεξαμενή σκέψης» του ΣΕΒ), στο όνομα πάντα της αναβάθμισης, καθώς υπογράμμιζαν πως «τα παραδείγματα διαφόρων χωρών δείχνουν ότι τα εκπαιδευτικά κουπόνια μπορούν να βοηθήσουν τις χώρες να βελτιώσουν τα εκπαιδευτικά τους συστήματα». Τα επιχειρήματα που τη συνοδεύουν είναι ότι δίνει τη δυνατότητα επιλογής σχολείου με αυτονομία, αφού το κράτος ούτως ή άλλως δαπανά χρήματα ανά μαθητή. Όμως αυτή η προσπάθεια έχει ήδη καταγραμμένες αρνητικές συνέπειες.